

[Poul Møller.]

deltage i en forhandling om eller tilbyde at medvirke til indførelse af en almindelig kapitalvindingsafgift.

Baunsgaard: Jeg vil gerne til det ærede medlem hr. Axel Kristensen sige, at det, jeg sagde i mit første indlæg, ikke var, at jeg betragtede dette som en lille enkelthed i beskatningen af fortjenester ved grundstigning. Nej, jeg sagde, at det var en lille enkelthed i løsningen af problemerne omkring vort byggeri og prisstigningerne på grunde, og så nævnte jeg zoneudjævningen, fremskaffelsen af flere byggemodne arealer og lovforslaget om salg på jordrenteveilkår af jord i offentlig eje. Det kan ikke være undgået det ærede medlems opmærksomhed, at regeringen her dels har fremsat lovforslag, dels har taget initiativet til forhandling for at finde frem til en løsning af disse problemer, som jeg nu forstår vi er enige om er store problemer, der skal løses.

Til det ærede medlem hr. Poul Møller vil jeg gerne sige, at en ting, der er gal, bliver ikke rigtig ved at blive gentaget, og når det ærede medlem fortsat fremstiller det, som om det er de små parcelhuse, der bliver ramt, må jeg gentage, at det ikke er rigtigt. Når det ærede medlem siger, at de små parcelhuse er dem, der stiger mest, er det heller ikke rigtigt. Det, der stiger mest, er de ubebyggede arealer, de byggemodne arealer; det er her, de skyhøje fortjenester indhentes, det er her, den kommende generation skal betale; det er disse fortjenester, man vil lade gå ubeskattet i de heldige ejeres lommer. Må jeg med hensyn til handelen med de små huse sige en ting til, nemlig at det er med henblik på den slags handler, at de første 5 000 kr. ud over procenttillægget er skattefri.

Det, der er rigtigt og vil blive stående med hensyn til denne lovgivning, er, at den tager sigte på og den rammer de urimeligt store fortjenester, medens almindelige ejendomshandler går fri.

Thorkil Kristensen: Den højtærede finansminister sagde nu, at han mente, der var forskelligt, der talte imod en udsættelse af sagen; men det forekommer mig ikke, at den højtærede minister gav nogen væsentlig

argumentation derfor. Der er derimod under forhandlingen både ved denne behandling og ved anden behandling givet mange argumenter for, at sagen bør udsættes, for at de fornødne oplysninger kan blive indhentet og blive diskuteret i udvalget. Det er jo også en udbredt opfattelse — man kan se det i pressen, og man har fornemmelsen af, at det også gælder en hel del af regeringspartiernes tilhængere — at regeringen ikke har haft nogen heldig hånd, da den besluttede at presse denne sag så forholdvis hurtigt igennem. Derfor mener jeg, at spørgsmålet om udsættelse virkelig har en alvorlig begrundelse, og derfor synes jeg, det høje ting bør tage stilling til det.

Jeg stiller derfor i henhold til forretningsordenens § 7, stk. 6, forslag om, at forhandlingens fortsættelse stilles i bero, for at sagen kan henvises til fornyet prøvelse i udvalget.

Formanden: Der er nu stillet forslag om, at lovforslagets behandling standses, og at det henvises til fornyet udvalgsbehandling. Der vil være at foretage afstemning herom.

Thorkil Kristensens forslag

forkastedes med 88 stemmer mod 66.

Ingen bad yderligere om ordet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 89 stemmer mod 68; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Hvis det skulle blive nødvendigt at afholde møde, inden folketingsåret slutter, vil meddelelse tilgå medlemmerne gennem folketingets bureau.

Mødet hævet kl. 17¹⁵.

Der blev ikke afholdt flere møder i folketingsåret.